

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Příhlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie PYLOMED – Přihláška č. 18 132 059

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. ledna 2022 ve věci R 814/2021-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 15. března 2022 – Landesbank Baden-Württemberg v. SRB

(Věc T-142/22)

(2022/C 198/79)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Landesbank Baden-Württemberg (Stuttgart, Německo) (zástupci: H. Berger a M. Weber, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) ze dne 15. prosince 2021 o výpočtu příspěvků Landesbank Baden-Württemberg předem na rok 2017 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRB/ES/2021/82) včetně jeho příloh;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Podpůrně, v případě, že by Tribunál měl za to, že napadené rozhodnutí je v důsledku použití nesprávného úředního jazyka žalovaným nicotné a žaloba na neplatnost je kvůli neexistujícímu předmětu řízení nepřijatelná, žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- konstatoval, že napadené rozhodnutí je nicotné;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně devět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že rozhodnutí porušuje čl. 81 odst. 1 nařízení (EU) č. 806/2014 ⁽¹⁾ ve spojení s článkem 3 nařízení Rady č. 1 ze dne 15. dubna 1958 ⁽²⁾, jakož i obecnou zásadu rovnosti, jelikož nebylo vzhledem k žalobkyni vypracováno v úředním jazyce němčině a odchyluje se od jazyka použitého pro rozhodnutí vůči ostatním německým institucím.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že rozhodnutí porušuje povinnost odůvodnění podle čl. 296 odst. 2 SFEU a čl. 41 odst. 1 a 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), jelikož vykazuje několik mezer v odůvodnění, zejména rovněž při použití některých zákonných diskrečních pravomocí žalovaným a je nesrozumitelné a netransparentní.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že rozhodnutí porušuje požadavek účinné právní ochrany podle čl. 47 odst. 1 Listiny, jelikož soudní přezkum rozhodnutí je prakticky nemožný, a tím je žalobkyně zbavena účinné právní ochrany.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že čl. 7 odst. 4 druhá věta nařízení v přenesené pravomoci ⁽³⁾ porušuje právní předpisy vyšší právní síly, jelikož připouští věcně nepřiměřené a neodůvodněné rozlišování mezi členy institucionálního systému ochrany (dále jen „IPS“), jakož i relativizaci ukazatele IPS.
5. Pátý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že rozhodnutí porušuje mimo jiné čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013 ⁽⁴⁾ a požadavek posouzení příspěvku z hlediska rizika, jelikož v případě žalobkyně byl použit multiplikátor 5/9 pro ukazatel IPS. Rozlišování mezi institucemi na úrovni ukazatele IPS je na základě rozsáhlého ochranného účinku IPS v rozporu se systémem a svévolné.
6. Šestý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že články 6, 7 a 9, jakož i příloha I nařízení v přenesené pravomoci porušují právo vyšší právní síly, mimo jiné z toho důvodu, že porušují požadavek vyměření příspěvku na základě rizika, zásadu proporcionality a požadavek úplného zohlednění skutkového stavu.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že rozhodnutí porušuje svobodu podnikání žalobkyně podle článku 16 Listiny a zásadu proporcionality, jelikož multiplikátory rizika, z nichž vychází, nejsou v souladu s nadprůměrně dobrým rizikovým profilem žalobkyně.
8. Osmý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že rozhodnutí porušuje článek 16 a 20 Listiny, jakož i zásadu proporcionality a právo na řádnou správu z důvodu zjevných pochybení při výkonu některých diskrečních pravomocí žalovaným.
9. Devátý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že čl. 20 odst. 1 první a druhá věta nařízení v přenesené pravomoci porušují čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59/EU ⁽⁵⁾, jakož i požadavek vyměření příspěvku na základě rizika.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení č. 1 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385).

⁽³⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).